

изобилны плодове, които ны хранятъ и услаждаватъ; Който праща росъ, дъждъ и вѣтъръ, безъ които растенія-та не могатъ ни да никнатъ, ни да растятъ. Той е Богъ, Който е создалъ земь-тж за радостно жилище и намъ и на други-ты създанія; Който е нарядилъ, та птици-ты пѣятъ толкова сладко, и вадички-ты и потоци-ти журчатъ, и цвѣтове-ти благоухають, и зефиръ-тъ ны прохлажда въ лѣтнж-тж жегж. Той е Богъ, Който е направилъ толкова чудно тѣло-то ны и удове-ты му, и далъ е на душж-тж ни способность да усѣща, да мысли и да ся радва.

Богъ, Който ни дарува толкова добро, може ли да ны ненавиди, да иска несчастиѣ-то ни? Нѣ, дѣца мои, това никога не може да бжде! Слѣдователно имайте надеждж на Него, и не бойтеся. Все, что става, става по волж-тж Му, и по Неговж-тж волж щете станете и вы благополучны, ако не нанесете сами себѣ несчастиѣ. Ако сме добри человекци, можемъ да бждемъ всякога спокойны, можемъ безъ страхъ и безъ грыжж да спимъ ноцыж; зачто знаемъ, че Сщество Преблаго и Всемогуще бди за насъ и ны защитява.

Но, бащице, попыта Михаилъ, гдѣ е Богъ? Тука, чяда мои, отговори Теофилъ, тука и на всѣдѣ, ако и да го не видимъ мы. Не видимъ Го, зачтого е Невидимъ, зачтого нѣма тѣло като наше-то, което да ся види и да ся пипа.